

Evanjelium – naše poradie hodnôt...

Ustavičná zmena nášho technického sveta relativizuje náš pohľad na svet a na život. Nazdávame sa, že s novým svetom sme aj my noví ľudia. A predsa – sme noví ľudia s prastarými problémami. Žijeme v čase štatistických údajov, grafov a stále nových predpovedí a varovaní. Každý vie, že zajtraší objav môže všetko vo svete zmeniť. Keď ale pozeráme do budúcnosti, hľadíme iba na mesiace, najviac na pár rokov vpred, ale príliš ďaleko neplánujeme. Máme strach z toho, čo sa môže udiť, alebo zasa príliš dlhé a trvalé plány nie sú ekonomické.

Kedysi ľudia priamejšie cítili každý deň, že pracujú pre večnosť. Dnešní inžinieri stavajú a potom i vyrábajú na tridsať, maximálne štyridsať rokov. Kráčame od provizória k provizóriu. V technike to stačí. No vo vnútri seba človek hľadá istotu a trvácnosť, bezpečie a nekonečno. A toto všetko okolo v ňom ničí zmysel, že v živote je predsa len čosi trvalé a isté. Človek sám nie je provizórny. Nemení sa vo svojej podstate. Ani jeho starosti, ciele a potreby sa podstatne nemenia.

Aj za Ježišových čias mali ľudia rozličné starosti a povinnosti. A určovali si poradie ich dôležitosti. Napríklad Marta ako vieme z Evanjelia považovala pohostenie a starosť o Ježiša za prvoradú vec. Farizeji zasa videli najdôležitejšie očistovacie obrady, umývanie rúk, čias a medeníc a zákonníci si dávali záležať na poradí pri stolovaní atď.

Zaujímavé a poučné pre nás je to, čo považoval za prvoradé Ježiš. Na návšteve u Marty a Márie jasne ukázal, že počúvať a venovať sa Božiemu slovu je dôležitejšie než stolovanie. Modlitbu a rozhovory s Otcom uprednostnil aj pred ľuďmi, ktorí mu nedali vydýchnuť a stále od neho očakávali službu. Návšteva chudobných, chorých a úprimných ľudí, ktorých iní aj z neprajnosti nazývali hriešnikmi bolo pre neho dôležitejšie než byť s farizejmi. A napokon sám povedal, že prvý je ten, kto je posledný, kto je najlepší v službe, kto je sluha všetkých... Vieme, že s týmto „novým“ poriadkom toho, čo je dôležité sa dostával do rozporu s mnohými. Zdá sa, že Mária, Marta i ďalšia Mária z Magdali vycítili skôr než učenci, čo Ježiš prináša ľuďom. V knihe Miku Waltariho „Jeho kráľovstvo“ hovorí Mária z Magdali: „Nechcem sa hádať. Zostáva mi len ticho sa usmievať, keď oni, apoštoli, pomaly a neobratne premieňajú na slová to, čo som ja už za jeho života mala tu v srdci ako svätú pravdu.“

Ježiš upozornil Martu na jedno potrebné, a to sa týka života ducha. Základné potreby človeka sú stále tie isté. Technika v mnohom spĺňa naše túžby. Niektorých možno aj uspokojuje. Ale potreby človeka sú oveľa hlbšie a mieria oveľa ďalej. Ak niet odpovedí,

zapájajú sa do hry temné sily, ktoré nás ohrozujú. Preto ani moderný svet si neprestáva klásť otázky o sebe samom a o budúcnosti človeka. Pán Ježiš Boží syn, keď prichádza k nám z Neba neprináša so sebou novú a spoľahlivú techniku, ani objavy vo svete vedy a techniky, ale prináša Evanjelium, radostnú zvesť, ktorá nám dá odpoveď na všetky otázky týkajúce sa nášho vnútra i našej budúcnosti.

Priať evanjelium to je ale veľká vec. Je to natrvalo zmeniť postoj ku všetkému, to znamená vyzdvihnúť sa nad rovinu, v ktorej bežne žijeme a dívať sa na všetko zhora, z Božej perspektívy. Rozumie sa, že odtiaľto sa ľudia i veci javia inak, v dôsledku čoho sme nútení zaujať voči nim nové, veľmi často celkom opačné postoje. Tie nás ale povedú do stálych konfliktov s tými, ktorí vidia svet inak a to sa neobíde potom bez bolestí z nepochopenia, opovrhovania i nenávisťi.

Vezmime si ako príklad len jeden Boží pohľad a postoj. Skúsme napríklad len jeden deň žiť podľa evanjeliovej lásky k blížnemu. „Skúsme zabudnúť na seba, myslieť najprv na tých, čo prichádzajú k nám, nedovoliť si ani jedno slovo, ani jeden nepriaznivý posudok, keď máme hovoriť s niekým alebo o niekom, preniesť sa ponad všetky bezprávia, ponad všetky na nás namierené zloby a ochotne priskočiť vždy na pomoc aj tým, čo nás urazili, vedieť im poslužiť bez najmenšieho nároku na slovo : Ďakujem! Skúsiť im robiť dobre aj vtedy, keď sa ich prísna mienka o nás nemení, ísť najprv k tým, čo sú nám odporní, aby sme boli istejší, že nenájdeme v citovom zadostučinení mzdu za svoju dobročinnosť. Pokúsme sa žiť evanjelium aspoň jeden deň a aspoň v tejto oblasti a zbadáme, ako strašne ďaleko máme ešte do Božieho kráľovstva.“ (Van der Meersch: Petite St. Therese).

Ak si to uvedomíme, nie je možné, aby nevyrazila aj z nás, ako kedysi z apoštolov naľakaná otázka: „Kto potom môže byť spasený?“ (Mk 10, 26). Naozaj – kto? Ak je evanjelium pohľad zhora, potrebujeme sa kvôli jeho získaniu dostať do výšky – nad seba. Kto by to však chcel urobiť vlastnou silou, bol by vtipný, ale nie úspešný. Bol by ako barón prášil, ktorý sa skúšal zodvihnúť od zeme tým, že sa chytil za vlasy. Dostať sa nad seba možno len tak, že sa uviažeme vierou o toho, ktorý je nad všetkým. A touto vierou, týmto pripevnením sa, potom i nemožné sa stane možným. Len pozor, toto naše pripevnenie, toto puto musí byť bez najmenšej thliny.

Brat, sestra, ak cítime, že je v našom pripútaní sa k Bohu ešte stále veľa nedôvery, prosme vytvrlo s apoštolmi: „Pane, daj nám viac viery.“ A keď ju dostaneme, rýchlo ju vyjadrujme skutkami, lebo bez nich viera hneď umiera.

Mário Orbán

R. - Chváľme Pána, on uzdravuje skrúsených srdcom.

1. Chváľte Pána, +
lebo je dobré ospevovať
nášho Boha, *
lebo je milé hlásať
jeho slávu.
2. Pán stavia Jeruzalem *
a zhromažďuje roztra-
tených Izraelčanov.
— R.
3. Uzdravuje skľúčených
srdcom *
a obväzuje ich rany.
4. On pozná počet hviezd
* a každú volá po mene.
— — R.
5. Veľký je náš Pán a
veľmi mocný, *
jeho múdrosť je
nesmierna.
6. Tichých sa Pán ujíma,
ale hriešnikov ponižuje až
po zem. — R.

V sobotu vošiel Ježiš do synagógy v Kafarnaume a učil ľudí. Potom vošiel s Jakubom a Jánom do Šimonovho a Ondrejovho domu, kde Petrova testiná ležala v horúčke. Zdvihol ju a ona hned' vyzdravela. Svojím konaním potvrdil, že to, čo ich učil, má svoje praktické premietnutie do ľudského života. Ježiš nehľásal na verejnosti slová, ktoré by zároveň nepotvrdoval tam, kde sa stretával s núdzou. Tak ako vyliečil posadnutého nečistým duchom pred očami celej verejnosti v synagóge, tak lieči aj v súkromí Petrovho príbytku.

Text pokračuje opisom Ježišovej utiahnutosti. Napriek tomu, že ju ešte mnohí hľadali, odišiel na osamelé miesto a požiadal učeníkov, aby šli ďalej... Očakávanie pomoci má totiž v sebe aj riziká. Akoby odrazu všetci z Kafarnauma (lebo pri dverách Šimonovho a Ondrejovho domu sa zhromaždilo celé mesto) chceli preniesť na Ježiša svoje ťažkosti. Akoby bolo jeho povinnosťou vyriešiť všetky problémy. Toto očakávanie nie je cudzie ani nám. Aj dnes by boli ľudia najradšej, keby Boh z ich života odstránil všetky problémy, bolesti, choroby, ťažkosti, dokonca i tie, ktoré si proti jeho vôli vedome zavinili sami. A ak tak nerobí „teraz a hned'“, ako to od neho očakávame, tak aký je to Boh? Ved' práve.

Ježiš však prišiel učiť o milujúcom Bohu, ktorého lásku si majú ľudia osvojovať a prejavovať medzi sebou. Tak ako Boh neustále pomáha ľuďom, i ľudia si majú navzájom pomáhať - stávať sa blízkymi. A to sa prakticky prejavuje v každodennom živote so všetkými jeho problémami. Boh túži liečiť naše srdcia od každého chladu či zatvrdnutosti. Lebo to je najbolestivejšia ľudská choroba. Áno, Ježiš je prvý, kto pomáha, lieči, posilňuje, povzbudzuje. Jeho učenie je učením o láske, ktorou sa lieči ľudský život. My máme uskutočňovať, čo nás učil konať, lebo to nie je neživá teória, ale potvrdená prax. Nikto nie je taký biedny, aby nemohol nič darovať. Nuž ten, kto si osvojil Ježišovo učenie, rozumie tomu, že Petrova testiná hned' po uzdravení vstala a obsluhovala ich...

RÓBERT BEZÁK

O ČÍTANÍ SVÄTÉHO PÍSM A

1. Vo Svätom písme hľadá pravdu, nie výrečnosť.
2. Každú knihu Svätého písma treba čítať v tom zmysle, akým bola napísaná.
3. Hľadáme vo Svätom písme radšej úžitok než jemnosť reči.
4. Jednoduché náboženské knihy čítajme práve tak radi ako učené a hlboké.
5. Nech ťa nemýli, či spisovateľ bol slávny, alebo nie, či bol viac alebo menej vzdelaný, ale číra láska k pravde nech ťa vedie k čítaniu.
6. Nespytuj sa, kto to povedal, ale dávaj pozor na to, čo hovorí.
7. „Lebo je veľké jeho milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá naveky.“ (Ž 117, 2)
8. Boh hovorí k nám rozmanitým spôsobom a nehľadá na ľudskú osobu.
9. Naša všetečnosť je nám často na prekážku pri čítaní Svätého písma, keď chceme chápať a rozoberať miesta, ktoré by sme mali jednoducho prijať.
10. Ak chceš mať z čítania osoh, čítaj pokorne, úprimne a s vierou, a nikdy nechci mať povest' učenca.
11. Rád sa vypyť a mlčky počúvaj slová svätých; váž si podobnosť starších, lebo nepodávajú ich bez príčiny.

T.H.Kempenský

Šťastie je nezaplateľné. Mnohí ľudia sú nešťastní, lebo si myslia, že šťastie sa dá kúpiť. Kopou peňazí si možno nazhŕňať vonkajšie bohatstvo, ale tým sa nedá vyliečiť vnútorná prázdnota a uhasiť veľká túžba. Šťastie si nemožno kúpiť. Našťastie!

Peniazmi si zaobstaráme len zdanlivé šťastie. Našej nespokojnosti sa tak nikdy nezbavíme. Peniaze sú potrebné, aby sme dôstojne žili. No šťastnými nás nespravia, ba môžu sa stať najväčšou prekážkou nášho šťastia.

Ten, kto chce byť šťastný, musí za to zaplatiť.

Cenou za naše šťastie je:

Musíme dať seba samých. Nič viac a nič menej.

Dávanie seba samého nesmie vychádzať zo zamaskovanej snahy uplatniť sa. Sebadarovanie nie je nijaké kľčovité sebaobetovanie. Darovať seba samého môžeme len v slobode, najlepšie s radosťou a vždy z lásky. A zrazu je tu moje šťastie: ako tieň mojej lásky.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

V stredu je sedemnásť svetový deň chorých

Sväté omše v 5.týždni Cezročného obdobia (B)

10.II. utorok

18.00 + Pavol Šrámek, manž. Alžbeta a dcéry

11.II. streda

18.00 + Vincent Radakovič, manž. Apolónia syn Vincent

13.II. piatok

18.00 na úmysel

14.II. sobota

18.00 na úmysel ordinára

Upratovanie kostola č.d. 254 – 284

15.II. 6. nedeľa cezročná (B)

8.00 + Michal Hábel, manž. Katarína a dc. Mária

9.15 + za farníkov

Liturgický kalendár

9.II. pondelok	sv. Apolónia, mučenica
10.II. utorok	sv. Školastika, panna
11.II. streda	Preblahoslavená Panna Mária Lurdská
12.II. štvrtok	sv. Eulália, panna a mučenica
13.II. piatok	sv. Benignus, kňaz a mučeník
14.II. sobota	sv. Cyril, mních, sv. Metod, biskup, patróni Európy - sviatok

Už mnohí sa pokúsili zaradom vyrozprávať udalosti, ktoré sa u nás stali, ako nám ich odovzdali tí, čo ich od začiatku sami videli a boli služobníkmi slova. Preto som sa aj ja rozhodol, že ti to, vznešený Teofil, po dôkladnom preskúmaní všetkého od počiatku, verne rad - radom opíšem, aby si poznal spoľahlivosť učenia, do ktorého ťa zasvätili.

Lk 1, 1 - 4

Mobil

Sv. Lukáš je autorom jedného z evanjelií. On a ďalší traja evanjelisti, spolu s listami sv. Pavla, sv. Petra, sv. Jakuba, sv. Jána a sv. Júdu, nám zanechali správy o veľkých dielach Božích, ktoré dosiahli svoj vrchol v Ježišovi Kristovi. To, čo napísali, bude slúžiť natrvalo ľudstvu. Ich zásluhou je napísané slovo o pravom Bohu a jeho Synovi stále prítomné a nanovo prežívané. Boh si ich všetkých vyvolil, pomáhal im, aby napísali to, čo ľudia budú potrebovať, aby dôstojne prežili život a po smrti dosiahli účasť na jeho prisľúbeniach.

Aj my komunikujeme s ľuďmi prostredníctvom listov. Možno nie až tak veľa, ako to bolo v minulosti. Predsa však aj dnes má list svoju veľkú hodnotu pre toho, kto ho dostane. Ak píšeme listy, prinášame ľuďom radosť a dávame ich životu pocit, že ich niekto má rád. Listy sú často dôkazom záujmu o druhého človeka. Nikto nás totiž nemôže donútiť písať listy.

Vôňu listového papiera a atramentu dnes nahradili iné prostriedky. Je to predovšetkým mobilná komunikácia. Mobil sa stal bytostnou súčasťou nášho života. Môžeme sa v hockorej chvíli dňa a na hockorom mieste na svete spojiť s osobou, s ktorou chceme komunikovať. Môžeme okamžite napísať, alebo povedať svoje pocity, zážitky, alebo iné informácie. Môžeme byť stále spojení s niekým, kto nás má rád a čaká od nás správy.

Ďalším silným prostriedkom je internetová komunikácia. Sedíme pri počítači a môžeme mailovať alebo chatovať. Komunikujeme s ľuďmi, ktorých poznáme, ale aj s neznámymi ľuďmi, ktorých v živote nemusíme nikdy stretnúť. Pre mnohých je internet aj liečivým prostriedkom v ich osamelom spôsobe života.

Každá vec slúži tak, ako ju človek používa. Tak je to aj s internetom a mobilnými telefónmi. Sú veľkým prínosom pre ľudstvo. Ale zároveň sú aj ohrozením. Je riziko, že prostredníctvom nich človek stratí súkromie a môžu byť zneužitá proti nemu. Závislosť na nich spôsobuje, že človek sa komplexne nevyvíja, ale len jednosmerne. Môžu napomáhať oslabovaniu živého hovoreného slova. Prostredníctvom nich môže človek robiť nielen dobré veci, ale aj zlé. Mobil a internet by sa nemali stať pre nás nejakými „novými“ srdcami, mozgami a jazykmi, ktoré zameníme za živé originály.

Keby dnes žil Ježiš na zemi, asi by používal mobil aj internet. Prostredníctvom nich by ľuďom odovzdával svoje Božie poslanstvo. On však rád chodieval aj na osamelé miesta, aby sa venoval sebe a rozprával so svojím Otcom. Tak by konal aj dnes a vypoľ by aj mobil aj internet. Podobne môžeme aj my občas urobiť.

Marián Šuráb „Radosť z rozprávania“

Spolieham sa na teba, Pane, moja duša sa spolieha na tvoje slovo.

Ž 130,5

Pane, v tichu tejto chvíle, v tichu môjho srdca, tu, pred tebou, v tebe a v sebe samom som rád, že sa môžem otvárať tvojmu slovu o nádeji. Slovu nádeje, ktoré vyslovuješ nad človekom, slovu, ktorým mu zvestuješ, že je milovaný, slobodný a schopný vykročiť na cestu k dobru, že môže znova a znova začínať a spolu s tebou budovať svoj život, že napriek všetkému môže dať svojmu životu pozitívny a pravý zmysel.

Pane, ty slovo nádeje, ktoré držíš nad človekom, nikdy neodvoláš, lebo hasnúci knôt nedohasíš, nalomenú trstinu nedolomíš, lebo ty vraciaš život tam, kde zavládla smrť, zažiháš svetlo, kde sa usadila tma, že ma nazývaš svojím.

Ďakujem, že ma voláš po mene.

Ďakujem ti, že ti môžem a smiem aj ja dávať meno... pravde nedáš zahynúť tam, kde sa zmocnila vlády faloš, spravodlivosti, kde ju ničí nepravosť, slobode, kde ju ohrozuje ztročenie, pokoju, kde vládne strach, láske, kde sa rozmnoží nepravosť.

Pane,

nad človekom držíš slovo nádeje, ktoré nie je prázdny slovom, je slovom, čo prebúdza život, otvára cestu, prináša radosť a sviežosť, oslobodzuje z pút, kriess a nevýslovne obšťastňuje človeka.

Pane,

je dobré si uvedomovať, že svoje slovo nádeje držíš aj nado mnou.

Oživuje ma to, Pane, vnáša to novú silu do môjho srdca, duše i tela.

Za slovom nádeje, ktoré vyslovuješ aj nado mnou, objavujem prameň života, tvoju lásku, skutočnosť že som milovaný, že ma prijímaš, že so mnou počítáš, že ma jednoducho chceš, že mi nerobíš výčitky, nevyhadzuješ chyby na oči bez toho, aby si ich predom mnou skrýval alebo sa tváril, že ich nevidíš, ale veľmi, veľmi mi veríš a dôveruješ.

Dôveruješ mi napriek tomu, že som slabý a krehký.

Dôveruješ mi napriek tomu, že som ťa už nie raz sklamal.

Dôveruješ mi napriek tomu, že ma už druhí odmietli.

Dôveruješ mi napriek tomu, že mi už druhí nedávajú šancu.

Dôveruješ mi napriek tomu, že si myslím, že to so mnou už nebude iné.

Dôveruješ mi, pretože ma miluješ.
Dôveruješ mi, a preto nikdy neodvoláš svoje slovo nádeje
nado mnou.
Ďakujem ti, Pane, za tvoje slovo nádeje,
ďakujem ti za tvoje slovo života.

Jozef Šuppa SJ „V dnešný večer Pane.. – meditácie

HRA S GLÓBUSOM Andrej sa s mamou rád hral hru s glóbusom. Nepoznáte ju? Trochu vám ju priblížim. Andrej ukázal na Austráliu a povedal: „V Austrálii žijú kengury a koaly. Nechcela by si tam bývať, mami?“ „Nie,“ odpovedala mama.

Potom Andrej ukázal na Južnú Ameriku. „V Južnej Amerike žijú lamy a nádherné tukany. Nechcela by si bývať tu?“ spýtal sa Andrej. „Nie,“ odpovedala mama.

Andrej ukázal na Severnú Ameriku. „Blízko severného pólu žijú polárne medvede a vlci. Nechcela by si bývať v Severnej Amerike?“ „Nie,“ odpovedala mama.

Andrej ukázal na Afriku. „V Afrike žijú opice a slony,“ povedal. „Nechcela by si bývať tu?“ „Nie,“ odpovedala mama.

Potom ukázal na Áziu. „Tu žijú obrovské pandy, ktoré jedia bambusy. Nechcela by si bývať v Ázii?“ spýtal sa Andrej. „Nie“ odpovedala opäť mama a usmiala sa. „Najšťastnejšia som práve tu, kde bývame, v tomto našom malom mestečku.“

„Prečo?“ spýtal sa Andrej.

Mama sa dotkla jeho nosa a povedala: „Pretože práve tu žije najlepší chlapec na celom svete.“ Potom si padli do náručia. Takto, v obrovskom objatí, sa zvyčajne končila ich hra s glóbusom.

**Najväčšie šťastie života spočíva vo vedomí,
že sme milovaní.**

Victor Hugo

Lectio divina

Uzdravovateľ a Kazateľ

Mk 1,29-39

²⁹Len čo vyšli zo synagógy, vošli s Jakubom a Jánom do Šimonovho a Ondrejovho domu. ³⁰Šimonova testiná ležala v horúčke. Hneď mu o nej povedali. ³¹Ježiš k nej pristúpil, chytil ju za ruku a pomohol jej vstať. Horúčka ju opustila a ona ich obsluhovala. ³²Keď slnko zapadlo a nastal večer, prinášali k nemu všetkých chorých a posadnutých zlými duchmi. ³³Celé mesto sa zhromaždilo pri dverách. ³⁴Ježiš vtedy uzdravil mnohých postihnutých, ktorých trápili rozličné choroby, vyhnal mnohých zlých duchov a nedovolil im hovoriť, lebo ho poznali. ³⁵Nadránom, zavčasu, ešte za tmy vstal a vyšiel von. Odobral sa na osamelé miesto a tam sa modlil. ³⁶Šimon a tí, čo boli s ním, sa ponáhľali za ním. ³⁷Keď ho našli, povedali mu: Všetci ťa hľadajú! ³⁸On im povedal: Poďme inde, do blízkych mestečiek, aby som aj tam

kázal; ved' nato som prišiel. ³⁹Chodil po celej Galilei, kázal v ich synagógach a vyhánal zlých duchov.

Ďalšie čítania: Jób 7,1-4.6-7; Ž 147,1-6; 1Kor 9,16-19.22-23

ČÍTANIE:

Dnešné evanjeliové čítanie pokračuje v príbehu tam, kde sme ho minulý týždeň zanechali. Ježiš po presvedčivej kázni a po oslobodení človeka od zlého ducha (Mk 1,21-28) šiel so svojimi učeníkmi do domu Šimona Petra. O Petrovej rodine sa veľa nedozvedáme, ale vieme, že bol ženatý, pretože mal testinú. V čase Ježišovej návštevy ležala v horúčke. Keď sa to Ježiš dozvedel, chytil ju za ruku, uzdravil a ona hneď vstala. Správy o tom, čo sa ráno stalo v synagóge a o tomto uzdravení rozrušili celé mesto. Predstavme si to nadšenie a netrpelivosť, keď ľudia čakali až do večera, pokým sa neskončil sobotný odpočinok. Ale len čo mohli prísť, celé mesto sa zhromaždilo pred Petrovým domom. Prinášali so sebou všetkých chorých a posadnutých. Mnohí ľudia boli uzdravení a oslobodení od démonov. Napokon Ježiš prenocoval v Petrovom dome. Ráno, keď ešte všetci spali, Ježiš odišiel z domu na osamelé miesto, aby sa modlil. Peter a jeho priatelia ho našli a povedali mu, že všetci ho hľadajú. Ježiš sa však nevrátil, ale naliehal, aby šli do iných miest a dedín, aby aj tam mohol kázať.

MEDITÁCIA:

Prečo je pre Ježiša také dôležité, aby bol sám a modlil sa? Čo sa môžeme naučiť z Ježišovho príkladu o prioritách, ktorú dáva času strávenému osamote s Bohom? • Peter chcel, aby Ježiš začal ťažiť z úspechu svojej služby v Kafarnaume. Ale Boh Otec mal iné plány. Opýtajme sa sami seba, ako môžeme zabezpečiť, že sa budeme páčiť skôr Bohu než iným, hoci máme dobré úmysly.

MODLITBA:

Prečítajme si 147. žalm nahlas ako modlitbu, sami alebo s priateľmi. Je zhrnutím mnohých dobrých vecí o Ježišovi, ktoré nachádzame v dnešnom evanjeliom čítaní. Pripomína nám tiež, že Ježiš je Pánom. Prosme Boha, aby nám pomohol dávať času strávenému s Bohom rovnakú prioritu, akú mu dával Ježiš.

KONTEMPLÁCIA:

Liturgia sa v prvom čítaní usiluje zachytiť utrpenie chorých ľudí. (Jób 7,1-4.6-7). Ježišovo uzdravovanie chorých ukázalo, že Boh je voči utrpeniu ľudí skutočne citlivý. Ježišovo poslanie ohlasovať evanjelium sa odráža v 1Kor 9,16-19.22-23, kde apoštol Pavol hovorí o svojej povinnosti ohlasovať Božie slovo mnohým ľuďom, aby bolo čo najviac spasených.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku